

[Christmas Møller.]

Værdi, naar man vender sig imod selve det Grundlag, paa hvilket der skulde konverteres.

Ogsaa her savnes jo fuldkommen Oplysninger om den faktisk tilstedeværende Tilstand. Hvad er det for en Konvertering, der stilles Forslag om? Jeg tror, man har Lov til at sige det paa den Maade, at den Konvertering, der i Afsnit I stilles Forslag om, er en Videreførelse af Konverteringen fra December 1933, en Videreførelse af den Konvertering, hvor det kan siges at være den enkelte Institution eller den enkelte juridiske Person, som lod sine Obligationer konvertere, til man nu over pari serievis konverterer for en Række Kreditforeningers Vedkommende. Men der er jo aldeles ikke Tale om en helt anden Maade at konvertere paa, og derfor er jeg ogsaa af den Opfattelse, at den højtærede Handelsminister har fuldkommen Uret i det Svar, han offentligt har givet, gaaende ud paa, at dette er en anden Konvertering, saa det Løfte, han har givet Sparekasserne, ikke gælder. Der er efter vor Opfattelse fra Handelsministerens Side givet Sparekasserne et Løfte om, at der ikke skulde røres yderligere ved Renten, og det gør man nu fra Regeringens Side uden Hensyntagen til dette Løfte.

Man maa dernæst rejse det Spørgsmaal: Naar det i Bilag 3 til Betænkningen over Lovforslaget hedder, at „Hovedbankernes Tilsagn forudsætter Gennemførelsen af den i Lovforslagets 2det Afsnit omhandlede Rentelettelse samt den i Forslagets § 44 omhandlede Nedsættelse af Indlaansrenten“, medens det i Bilag 13 i en Skrivelse fra Nationalbanken i København til Ministeren for Handel og Industri om Nationalbankens Direktions Forhandlinger med Hovedbankerne hedder, at Forudsætningen for Konverteringen er kun Rentesænkningen, ikke Rentetilskuddet — hvad er saa rigtigt? Det fremgaar udtrykkeligt af Nationalbankens Redegørelse under Bilag 13, at der kun er Tale om Rentesænkningen, men ikke om det Rentetilskud, jeg for nævnte.

Dernæst ønsker jeg at sige, at det ogsaa havde været rimeligt og naturligt, om Handelsministeren paa en ganske anden Maade, end sket er, havde givet Besked om, hvorvidt den samlede Bankverden er enig om, at en saadan Rentesænkning er nødvendig for en Konvertering. Jeg for mit Vedkommende maa hævde den Opfattelse, at det utvivlsomt vilde være muligt, om den tilstrækkelige Dristighed var til Stede, at gennemføre en Konvertering, saaledes som der

her er Tale om, uden en saadan Rentesænkning, og jeg skulde tro, at man fra adskillige Bankers Side vilde have en lignende Opfattelse.

Vi stiller til Afsnit I nogle Ændringsforslag. Vi foreslaar, at sidste Stykke af § 1 udgaar, det Stykke, som jo i Virkeligheden bestemmer, at selv naar der er den bedst mulige Anledning til det, og de økonomiske Betingelser er til Stede, vil en Ejendoms Ejendomme ikke indtil 1936 kunne optage Laan i sin Ejendom. Vi mener ikke, at det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 3 til dette Stykke, er tilfredsstillende.

Vi stiller endvidere Forslag om, at §§ 5 og 6 udgaar. Vi mener, at paa en Række Omraader sejler dette Konverteringsforslag under falsk Flag. Det bliver jo for det første ikke en Konvertering ned til 4. Efter de Oplysninger, der foreligger, er det givet, at Obligationer, der ligger i Udlandet, ikke skal konverteres; Renten bliver altsaa over 4. Der gives overhovedet ingen Sikkerhed for, at Renteniveauet ved Udlaan i fast Ejendom gaar ned til 4. Det hedder udtrykkeligt i § 5, at Bestemmelsen om, at man ikke maa tage eller give Forskrivning for et større Beløb end det, der udlaanes, gælder ikke Kredit- og Hypotekforeningslaan. Kurs vil der altsaa med det samme kunne blive paa disse, og det er jo ogsaa en Nødvendighed, men derigennem er det ogsaa sagt, at Renteniveauet ved Udlaan i fast Ejendom ikke kommer ned til de 4. Og i det Øjeblik Staten fortsætter en økonomisk Politik som den, vi har set, optager Statslaan til 4,38 pCt., saaledes som Tilfældet var med det sidste, maa vi nok have Lov til at spørge den højtærede Finansminister, den højtærede Handelsminister og den højtærede Indenrigsminister, om de saa tror, det er muligt at skabe 4 eller 4½ pCt.s Laan i fast Ejendom i Kredit- og Hypotekforeninger.

Det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet under Nr. 1, altsaa af Venstre, Radikale og Socialdemokrater, om, at Grænsen for at tage 4 skal sættes op fra 60 pCt. af Værdien til 75 pCt., mener vi ogsaa er et Indgreb, som ikke vil have nogen gavnlig Virkning, hvorfor vi ikke kan tiltræde det. Med Hensyn til de andre Ændringsforslag angaaende Konverteringen tilraader jeg, at man afholder sig fra at stemme.

Med Hensyn til Afsnit II, Rentetilskuddet, stiller vi Forslag om, at dette Afsnit udgaar og erstattes med Bestemmelser om Ejendomsskatter, Kornordning, Smør- og Margarineordning og Kødordning. Der kunde i og for sig være god Grund for mig til at begynde med at sige, at Det